

Jiří Navrátil

Každý člověk je osobnost a každý člověk má mnoho co říct. Mnozí lidé, ti, kteří tu jsou déle, toho však pamatují mnohem více, a to nejen o tom, jak svět vypadal ještě dlouho před námi, ale i o tom, jak oni ve světě, který je pro nás cizí žili a pozorovali změny, které vedli až k naší současnosti. A tohle je i případ Jiřího Navrátila, vedoucího skautů na Praze devět v Libni a člověka, který nám může rozhodně mnoho povědět.

Jiří Navrátil se narodil v Hloubětíně roku 1956. Už od dětství ho lákal skaut, který byl vzhledem k režimu nahrazen pionýrem, do něhož roku 1965 vstoupil i Jiří. Pionýr se však zdál nedostačující, a proto se velice brzy rozpadl. K tomu došlo tak, že skupina dětí, včetně pana Navrátila, utekla vedoucím, schovala se na zámeček na Hloubětíně a tam své vedoucí odháněla tak, že, po nich začala házet kameny. Vedoucí následně odešli a oddíl pionýru se proto rozpadl. Nakonec Jiří vstoupil do skautského oddílu na Vysočanech, který byl legalizován reformními komunisty.

Významná změna přišla v šedesátém osmém, kdy do naší země vtrhla vojska Varšavské smlouvy. Vzhledem k tomu, že reformní komunisté tolerovali organizace, jako je skaut, mohl být Jiří tou dobou na skautském táboře, nikdo však nevěděl, co bude se skautem dál.

V roce 1970, během procesu normalizace, skautské oddíly byly nuceny přestoupit pod pionýrskou organizaci, některé oddíly, oddíl Jiřího také, to ale odmítly a dále pokračovaly v ilegalitě. Skauti se museli scházet tajně, změnit si stejnokroje a podobně, ale pokračovali i nadále ve své činnosti.

Krom života ve skautu žil pan Navrátil také klasickým životem člověka, základní školu skončil s dobrým posudkem, což bylo tenkrát velmi významné a pokračoval dále na střední školu. Když chtěl ale později pokračovat ve studiu, postavila se mu do cesty politická situace a musel vstoupit do svazu socialistické mládeže. Tento akt dlouho oddaloval, to kvůli svému názoru a členství ve skautu, nakonec tam však vstoupil a školu dokončil. Členství v SSM ale nebylo jen nějakou formalitou a vyčetlo se mu, že se nezúčastnil „dobrovolných“ brigád, právě proto, že byl zrovna na akcích skautu.

Jako omluvu zorganizoval Jiří výlet pro SSM, který pojal jako výlet skautů a ostatní byli unešení. Tak se nakonec dostal z problémů a na podobné výlety jezdili i nadále. Tak to šlo až do revoluce v roce 1989, kdy se vše změnilo. Skauti začali uskutečňovat své výpravy a výlety legálně a přidalo se k nim mnoho bývalých pionýrů. Zatím se stal z Jiřího vedoucí a nyní vede skautské středisko Bratří Mašínů.

Toto je stručný příběh pana Jiřího Navrátila, který si, i přes nepřízeň mocných dokázal uchovat svůj názor a dělat, sice v ilegalitě, co uznal za vhodné. Příběh občana, skauta, pamětníka a hrdiny, který si rozhodně zaslouží, aby nebyl zapomenut.